

- (e) În cazul unei interdicții a jocurilor de noroc, sancționate penal și adoptate pentru motive de ordine publică, precum protecția jucătorilor și combaterea criminalității, principiul proporționalității impune, în plus, ca instanța de trimitere să efectueze o distincție între, pe de o parte, furnizorii care oferă jocuri de noroc fără niciun fel de autorizație, și, pe de altă parte, cei care sunt stabiliți și dispun de o concesiune în alte state membre și își desfășoară activitatea prin exercitarea dreptului la libera prestare a serviciilor?
- (f) În sfârșit, cu ocazia verificării proporționalității unei dispoziții a unui stat membru, care interzice, cu riscul aplicării unor sancțiuni penale, oferta transfrontalieră de servicii de jocuri de noroc fără concesiune sau autorizație națională, trebuie să se țină seama de faptul că un furnizor care a obținut în mod legal o licență de jocuri de noroc într-un alt stat membru nu a avut posibilitatea să obțină o licență națională din cauza restricțiilor de acces obiective și indirect discriminatorii și de faptul că procedura de acordare a licenței și de supraveghere din statul de stabilire prezintă un nivel de protecție cel puțin comparabil cu cel național?
4. (a) Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că caracterul temporar al prestării serviciilor ar exclude posibilitatea prestatorului de a se dota cu o anumită infrastructură în statul de primire (de exemplu, un server) fără a fi considerat ca fiind stabilit în acest stat membru?
- (b) Articolul 49 CE trebuie interpretat, în plus, în sensul că o interdicție adresată furnizorilor naționali de asistență de a facilita unui prestator cu sediul într-un alt stat membru prestarea serviciului său constituie de asemenea o restricție a libertății de prestare a serviciilor de către acest prestator în cazul în care furnizorii de servicii de asistență sunt stabiliți în același stat membru ca o parte a destinatarilor serviciului?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Münster (Germania) la 31 august 2009 — Pietro Infusino/Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid

(Cauza C-348/09)

(2009/C 282/46)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Münster

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Pietro Infusino

Pârâtă: Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid

Întrebarea preliminară

Noțiunea „motive imperative de siguranță publică” de la articolul 28 alineatul (3) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE ⁽¹⁾, cuprinde exclusiv amenințările la adresa securității interne și externe a statului, în sensul existenței statului alături de instituțiile sale și de serviciile sale publice esențiale, al supraviețuirii populației, precum și al relațiilor externe și al conviețuirii pașnice a popoarelor?

⁽¹⁾ JO L 158, p. 77, Ediție specială, 5/vol. 07, p. 56.

Recurs introdus la 2 septembrie 2009 de ThyssenKrupp Stainless AG împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 1 iulie 2009 în cauza T-24/07, ThyssenKrupp Stainless AG/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-352/09 P)

(2009/C 282/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: ThyssenKrupp Nirosta AG, fostă ThyssenKrupp Stainless AG (reprezentați: M. Klusmann și S. Thomas, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurenței

— Anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene (Camera a cincea) din 1 iulie 2009 în cauza T-24/07 (ThyssenKrupp Stainless AG/Comisia)

— în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare pe fond,